

● Trimmen op de fiets.

Louis le Roy over Lewenborgproject:

'Het kan me niet gek genoeg worden'

● Louis le Roy (voorgrond) met enkele Lewenborgers aan het zaaien.

(Van een onzer verslaggevers)

„Bij mij staat niets vast, bij mij is het nooit de bedoeling dat iets blijft. De wilgen, die we hier hebben gepoot, kunnen we altijd nog verplaatsen, het zaaien gaat ook door in de toekomst. U mag alles erin zaaien. 't Is ongelooflijk vrij. Het kan me niet gek genoeg worden. U mag het zaad ook meenemen naar huis, of het langs de weg gooien of als u een hatelijk parkje tegenkomt, het er per ongeluk laten vallen. Dat mag allemaal. Ik heb daarin voorzien.”

Het is opvallend hoe ecooloog - „alternatieve” tuinman - landschapsvormgever Louis le Roy uit Oranjewoud de Lewenborgers voor zijn ideeën warm weet te krijgen. Le Roy heeft —zoals gemeld— van B en W. van Groningen de opdracht gekregen een gedeelte van „de groene long” in Lewenborg op de hem bekende wijze aan te pakken. Dat gaat gebeuren in 't groengebied rond en tussen drie vijvers in het noordelijke gedeelte van deze nieuwe Groninger stadswijk. Bij de Overloop wordt met dit project begonnen. De afgelopen weken zijn er 10.000 wilgen gepoot door de bewoners, gisteravond werd er bloemzaad uitgezaaid.

Tegenstelling

Frappant is nu al de tegenstelling tussen het Le Roy-gebied en dat deel van de groenstrook — in het zuidelijk deel van Lewenborg — dat door de afdeling plantsoenen is aangelegd. In dit laatste deel viert de ordening hoogtij. Het ziet er gladjes en onecht uit, er kan nu eigenlijk al niets meer worden veranderd. In de toekomst zal het onderhoud (maaïen, snoeien, potten) er duur zijn, zo zegt de anti-ordening-profeet. In het Le Roy-gebied niet. Het is woest en ruig, de zandbulten die er door draglines zijn neergeworpen laat hij er gewoon liggen, direct „achter de techniek” aan zal hij ook het gebied rond de beide volgende vijvers zo aanpakken. De bomen, die bij de Overloop zijn gepoot kunnen gemakkelijk elders herpoot worden door de bewoners, ze mogen zelf paden door deze „groene ader” aanleggen, er zal puin worden gestort („Met puin kun je alles doen”), er kunnen veldjes voor alle mogelijke bestemmingen worden aangelegd. De bewoners zelf moeten (en kunnen) bepalen hoe het gebied ingericht gaat worden, „maar,” zegt Le Roy, „alles is toevallig als contrast tegen de ordening”. Hij gaat er van uit, dat in „zijn gebied” op geen enkele wijze onderhoud wordt gepleegd, de natuur zal zich er zelf moeten ordenen. De betrokkenheid van de bewoners moet zodanig zijn, dat er geen onverantwoorde ingrepen plaatshebben.

Zaaien

Met een veertigtal Lewenborgers is Louis le Roy gisteravond aan het zaaien geslagen. Hij is optimistisch wat die betrokkenheid van de bewoners met „hun gebied” betreft. Enthousiast praat hij met hen al over mogelijke detailleringen van het gebied, zoals de aanleg van een terras op de top van een van die grillige zandbulten, over puin dat hij van de sloper van de Harmonie zou kunnen krijgen („Ik wil doorwerken aan het cultuurbeeld, als het ene cultuurbeeld, de Harmonie, verdwijnt, wil ik 'n ander maken”).

En zo ontstaan er dan twee parken in Lewenborg, het traditioneel geordende en het wilde, ruige „pas over veertig, vijftig, zestig... jaar” klaar zijnde van Le Roy. Maar hij gokt er wel op, dat zijn ideeën ook overslaan op de tuintjes achter de diverse woningen en op dit deel van „de groene long” van Lewenborg.